

Al laat de belastingbetaler zich vertegenwoordigen, dan nog is hij niet verlost van zijn eigen verantwoordelijkheid op fiscaal terrein. Hij blijft altijd zelf verantwoordelijk voor een juiste afwikkeling van zijn fiscale zaken.¹¹⁴⁸ Dat geldt ook als zijn vertegenwoordiger fouten maakt. In een dergelijk geval kan hij zijn vertegenwoordiger slechts, via de bepalingen van het burgerlijk recht, aanspreken voor de schade die daarvan het gevolg is.¹¹⁴⁹ Hij doet er dus verstandig aan na te gaan of zijn vertegenwoordiger goed op de hoogte is van alle facetten van belastingheffing. En dit is niet gemakkelijk, want, hoe kan hij daarachter komen als hij niet eens zelf weet waaraan voldaan moet worden?¹¹⁵⁰

1151

4.6.8 De fiscale hulpverlener

Juist de vergaande consequenties van gemaakte fouten maken een belastingbetaler in hoge mate afhankelijk van adequate bijstand.¹¹⁵² Het gaat in beginsel om een zeer veelzijdige bijstand, die niet alleen van belang is voor de particulier maar vooral voor het kleine en grote bedrijf.

Er is een grote verscheidenheid aan hulpverleners op fiscaal terrein. Langereis maakt onderscheid tussen vertegenwoordiging en bijstand. De vertegenwoordiger ziet hij als degene die tijdens de bezwaar- en beroepsperiode de bevoegdheden van zijn cliënt uitoefent voor wat betreft diens procesrechtelijke verplichtingen. Daartegenover stelt hij dat in vele gevallen wordt volstaan met het geven van advies, waarbij de belastingbetaler ervoor kiest om zelf in rechte op te treden. In de praktijk, zo merkt Langereis verder op, wordt de fiscale rechtshulp op zeer uiteenlopende wijze verleend. Er zijn adviseurs die georganiseerd zijn in beroepsorganisaties. Andere hulpverleners zijn slechts summier gewapend met enkele almanakken.¹¹⁵³ Daarnaast zijn registeraccountants, accountant-administratieconsulenten, administratiekantoren en notarissen op fiscaal terrein actief. Ten slotte vermeldt hij de juridische afdelingen van vakbondsorganisaties. On- en minvermogenden kunnen zich vervoegen bij enkele fiscale rechtswinkels of bureaus voor rechtshulp. Langereis vermeldt dat dergelijke winkels en bureaus veelal slechts over summier fiscale deskundigheid beschikken. Dit laatste is gelet op de vaagheid en de ingewikkeldheid van de fiscale wetgeving niet verwonderlijk.^{1154 1155}

¹¹⁴⁸ H.J. Hofstra [1, blz. 188].

¹¹⁴⁹ H.J. Hofstra [1, blz. 187].

¹¹⁵⁰ Ch.J. Langereis [19, blz. 174]. Anders dan in Duitsland blijkt in Nederland geen sprake te zijn van een wettelijk recht op vertegenwoordiging.

¹¹⁵¹ L.A. de Bieck e.a. [10, blz. 18, 20, 22].

¹¹⁵² Zie de hoofdstukken 1 en 2.5.

¹¹⁵³ Ch.J. Langereis [19, blz. 174, 175].

Zie onder meer de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs en de Nederlandse Federatie van Belastingadviseurs.

¹¹⁵⁴ Ch.J. Langereis [19, blz. 175].

¹¹⁵⁵ Zie hoofdstuk 3.3.